

РЕШЕНИЕ

№ 9725

гр. София, 24.06.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Зорница Дойчинова

ЧЛЕНОВЕ: Диляна Николова

Геновева Йончева

при участието на секретаря Светла Гечева и при участието на прокурора Христина Христова, като разгледа дело номер **4257** по описа за **2024** година докладвано от съдия Геновева Йончева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл.228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по жалба на Ю. М. Б., чрез адв. Л. Б., срещу решение № 929/21.02.2024 г., постановено по НАХД № 13682/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18-ти състав, с което е потвърдено издаденото от началник група отдел „Пътна полиция“ - СДВР Наказателно постановление (НП) № 22-4332-017048/31.08.2022 г. за налагане на административно наказание „глоба“ в размер на 2 000.00 лева и „лишаване от право да управлява МПС“ за срок от 24 месеца за извършено нарушение на чл. 174, ал. 3, предл. 2 от Закона за движението по пътищата (ЗДвП).

В касационната жалба се излагат доводи за неправилност на решението. Според жалбоподателя неосигуряването на заклет преводач по време на полицейската проверка е съществено нарушение, което е следвало да бъде санкционирано от въззивния съд. Претендира се отмяна на обжалваното решение и на потвърденото с него НП, ведно с присъждане на разноски.

Ответникът – началник група отдел „Пътна полиция“ - СДВР, не изпраща представител и не изразява становище по съществото на правния спор.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд - София – град, IX-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, намира следното:

Касационната жалба е подадена в срок, от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, с оглед на което е допустима, а разгледана по същество е неоснователна.

За да обоснове извод за законосъобразност на оспореното пред него наказателно постановление съставът на районния съд е приел за установено, че на 18.08.2022 г. около 11:55 часа в [населено място], на [улица]с посока на движение от [улица]към [улица], Ю. М. Б. е управлявал лек автомобил марка „Ф.“, модел „Бора“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на И. М. М., като срещу номер 127, бил спрял за проверка от полицейски инспектори към СДВР. Контролните органи са му предявили проверка за употреба на упойващи вещества и техните аналози с техническо средство Drugtest 5000, фабричен № 0013. Касаторът отказал извършването на теста, като му бил издаден талон за медицински изследване с номер 113013, съгласно който следвало да се яви във Военно медицинска академия в срок от 40 минути от съставянето на талона, за вземане на кръвни проби за установяване наличието на наркотични вещества в кръвта. Екземпляр от талона за медицинско изследване бил връчен срещу отказ, удостоверен с подпис на свидетел в 13:05 часа. Съставен е АУАН Серия ГА № 526948 от 18.08.2022 г., в присъствието на свидетел - очевидец на нарушението, въз основа на който е издадено и процесното НП, потвърдено от СРС с мотиви за правомерност на наложеното административно наказание.

След анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства съдът е счел, че жалбоподателят е осъществил от обективна и субективна страна състава на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр. 2 от ЗДвП, за което е санкциониран.

Решението е валидно, допустимо и правилно.

След цялостен и съвкупен анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства, СРС е обосновал правилни правни изводи, които се споделят изцяло от касационната инстанция и на основание чл. 221, ал. 2 АПК във вр. с чл. 63в ЗАНН съдът препраща към тях.

Съгласно разпоредбата на чл. 174, ал. 3 ЗДвП водач на моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и/или с тест за установяване употребата на наркотични вещества или техни аналози или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му, и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство, трамвай или самоходна машина за срок от две години и глоба 2 000.00 лв.

От събраните по делото доказателства безспорно се установява, че на посочените в НП дата и място Ю. М. Б. е бил поканен и е отказал да бъде тестван за употреба на наркотични вещества и техните аналози. Отказът е надлежно удостоверен, а по същество не се и оспорва от касатора. Съставът на районния съд е обсъдил събраните в хода на съдебното следствие доказателства и е мотивирал съответно на тях заключение за установеност на нарушението по чл. 174, ал. 3, пр. 1 и пр. 2 ЗДвП. При

анализа на доказателствената съвкупност не е допуснато нарушение на логическите и опитни правила.

По възражението за липса на превод в хода на проверката, касационният състав намира същото за неоснователно по следните съображения:

В ЗАНН не се предвижда задължително участие на преводач в административно наказателното производство - във фазата на установяване на нарушението, извършено от лице, което не владее български език. Субсидиарното прилагане на нормите на НПК в частта относно задължението за назначаване на преводач не може да стане на основание чл. 84 от ЗАНН, тъй като са приложими за производството по обжалване на НП пред съда. Безспорно е, че при установяване на нарушението и съставянето на АУАН, както българските граждани, така и чуждите граждани, които не владеят български език, имат правото да разберат за какво нарушение са обвинени и именно с това право на невладеещото български език лице следва да се обвърже преценката за наличието/липсата на нарушение, свързано с назначаване на преводач. Следва да се има предвид и че правото на лицето да бъде информирано за обвинението срещу него на разбираем за него език е с акцесорен характер - част е от правото му на справедлив процес и правото му на зачитане на правото му на защита, а последното намира проявление и в рамките на съдебния процес пред съответния районен съд. В Директива 2010/64/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 20.10.2010 година относно правото на устен и писмен превод в наказателното производство и Директива 2012/12/ЕС относно правото на информация в наказателното производство, изрично е предвидено, че при налагане на санкции за леки нарушения, например пътно транспортни нарушения, установени след пътнотранспортна проверка, изискването за преводач и за осигуряване на информация важи единствено за производството по обжалване пред съд. Разгледани в своята цялост, цитираните Директиви установяват безусловно задължение за осигуряване на превод единствено в рамките на наказателното производство, като за извършените административни нарушения такова задължение липсва. Затова, сама по себе си, липсата на назначен преводач при съставянето и връчването на АУАН не може да обуслови съществено процесуално нарушение в административнонаказателното производство.

Отделно следва да се отбележи, че по време на полицейската проверка касаторът е комуникирал с трето лице на английски език, което му е превеждало указанията на полицейските служители. На въпрос на контролните органи касаторът е потвърдил, че разбира превода. Същият не е заявил на своя или на друг език, че не разбира същността на предявената му проверка. От друга страна нито в жалбата пред СРС, нито в касационната жалба се оспорват констатациите, отразени в АУАН или в обжалваното НП. Т. е. касаторът не твърди, че не е извършил нарушението, заради осъществяването на което му е наложено административно наказание. Твърдят се единствено допуснати нарушение на процедурата.

Освен това, в съдебното производство жалбоподателят е представляван от адвокат, упълномощен с пълномощно, написано на български език и подписно лично от касатора. В пълномощното не е отразено да е извършван превод.

Не без значение е и обстоятелството, че жалбоподателят е продължително пребиваващ в Р България, с издаден удостоверителен документ от 08.05.2020 г. /повече от две години преди проверката/, което преценено съвкупно с изложеното по-горе сочи, че възраженията във връзка с неназначаването на преводач по време на проверката обслужват единствено защитната теза на лицето и не налагат отмяна на

обжалваното НП само на това основание.

В обобщение настоящият касационен състав намира, че не са налице основания за отмяна на обжалваното съдебно решение, което като валидно, допустимо и правилно, следва да бъде оставено в сила.

В настоящото производство не са претендирани разноски от праоимащата страна, поради което не следва да бъдат присъждани.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1-во АПК, във вр. с чл. 63в ЗАНН, Административен съд – София-град, IX-ти касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 929/21.02.2024 г., постановено по НАХД № 13682/2022 г. по описа на Софийския районен съд, НО, 18-ти състав.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: